

at undgaa Forbetsling af Personer med samme Navne, og derfor ikke bør undlades.

Ved Vædringsforslaget Nr. 8 bemærkes, at det ofte vil være vanskeligt for Tredjemand at skaffe sig Kundskab om, i hvilket Aar et Ægtefæll er indgaaet, hvortil kommer, at dette i alt Fald ikke kan være til nogen Nytte, naar Oplysning søges, om Ægtepagt er indgaaet under Ægtefæll. Selv om denne Begrænsning ikke fastholdes, vil det formentlig ikke være uoverkommeligt, naar Registeret er alfabetisk ordnet, naar der opgives For- og Efternavn for begge Ægtefæller, og naar Mandens Stilling saa vidt mulig opgives, at finde rede i det, og da Publikums Interesser formentlig bør gaa frem for Hensynet til, om nogen mere Ulejlighed foraarsages vedkommende Kontor, foreslaar Udvalget, at denne Fordring om Opgivelsen af Aaret, hvori Ægtefæll er indgaaet, opgives.

Vædringsforslaget Nr. 9 behøver formentlig ikke nogen særlig Begrundelse.

Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 10 bemærkes, at den foreslaaede Bekendtgørelse i Berlingske Tidende formentlig kun vil volde Kontoret ringe Ulejlighed, da den kun skal være en Afskrift af, hvad der i Maanedens Forløb er indført i Registeret. Den Udgift, som sliig Bekendtgørelse vil medføre, kan let dækkes ved i Forbindelse med Ægtepagtens Tinglæsning at lade den, der begærer Tinglæsningen, betale en ringe Ydelse, f. Eks. en Krone ud over Tinglæsningsgebyret.

Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 11. Da Indholdet af § 8 er foreslaaet optaget som en ny § 7, bortfalder denne Paragraph, hvis Vædringsforslaget Nr. 4 vedtages.

Vædringsforslaget Nr. 12 er foranlediget ved, at det formentlig er rettest at sætte § 9 i umiddelbar Forbindelse med § 7, saaledes som denne efter Udvalgets Vædringsforslag kommer til at lyde, og saa at lade § 7 komme efter § 8.

Vædringsforslaget Nr. 13 er kun en Redaktionsændring.

Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 14 bemærkes, at Udvalget har ment, at der ikke var nogen Nødvendighed for i dette Til-

fælde, hvor Sagen ikke vedrører Retshandlens Gyldighed i Forhold til Tredjemand, at tvinge Hustruen til til straks at anlægge Søgemaal mod Manden eller foretage andre efter Omstændighederne og Sagens Bestaanden fornødne retslige Skridt, men at det maa være nok, at hun paa en formel Maade forbeholder sig sin Ret, hvilket da formentlig rettest bør ske ved Notarialbestikelse til Manden.

Vædringsforslaget Nr. 15 tilfigter kun en bedre Redaktion.

Vædringsforslaget Nr. 16 figter til at fremhæve, hvad der formentlig er Lovforslagets Mening, at den Omstændighed, at Hustruen som fuldmyndig forpligtes personlig ved hendes under Ægtefæll foretagne Retshandler, maa have til Følge, at hendes Kreditorer kunne holde sig til Fællesboet, naar hun har overtaget dette ved at henstidde i uskiftet Bo.

Vædringsforslaget Nr. 17 er kun en Redaktionsændring sigtende til tydeligere at fremhæve, at det, det kommer an paa, simpelthen er, om Manden optræder som den, der stifter Gælden eller Forpligtelsen, uden Hensyn til, hvad de laante Penge eller skete Erhvervelser skulle bruges til.

Vædringsforslaget Nr. 18 figter til at udtrykke korretere, hvad der er Meningen, nemlig den, at den af Konen paatagne Forpligtelse er uforbindende for hende, hvorimod Retshandleren ikke er ugyldig i det hele, da den maa være forbindende for Manden.

Vædringsforslaget Nr. 19 gaar kun ud paa udtrykkeligt at nævne „Aftægtsrettigheder“, skønt dette maaste ikke er nødvendigt, da samme er en almindelig forekommende Retlighed, der i Reglen ikke vil høre til Fællesboet.

Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 20 bemærkes, at den foreslaaede Tilføjelse navnlig skal fremhæve, at til Husholdningens Førelse vel maa henregnes Udgift til Bøllig, men ikke til Forretningslokale eller desl.

Vædringsforslaget Nr. 21 er stillet for ikke at udelukke, at vedkommende Ægtefæll, dersom Erstatning ikke kan faas af den andens Særeje allerede under Ægtefæll, da ved eventuelt Skifte kan holde sig dens